

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiae, Speculum Disciplinae, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

Descriptio septem vitiorum capitalium. Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

DE PROF. RELIG. LIB. I. 171
mini insitæ, æterna & vtilia quæramus; & quæ
ex peccato in vitium mutatæ sunt, studeamus
reformare & in virtutes mutare, expulsis cor-
ruptionibus vitiorum.

Descriptio septem vitiorum capitalium.

CAP. XII.

SUPERBIA est amor propriæ excellen- ^{Superbia}
tiæ, qua homo alta cupit, seipsum altum re-
putat, & ab aliis vult reputari, & alios præcel-
lere. **Inuidia** est odium alienæ prosperitatis, ^{Inuidia}
qua homo dolet alium sibi æquari vel præfer-
ri: & cupit ei malum, & de bonis eius dolet. **Ira** ^{Ira}
est indignantis animi turbulenta commotio,
qua quodammodo furit & æstuat, quando ali-
quid occurrit ei, quod est contrarium volunta-
ti suæ. **Acedia** est tedium boni ex animi tor- ^{Acedia}
pore, dum aut irrationabiliter tristitia men-
tem aggrauat, aut dissolutio cordis ad vana
aliqua magis inclinat. **Auaritia** cupiditas est, ^{Auaritia}
plusquam necessarium sit habendi tempora-
lia. **Gula** est inordinatus vel immoderatus ali- ^{Gula}
menti appetitus. **Luxuria** est illicitus ardor li- ^{Luxuria}
bidinis, vel illicita expletio libidinosæ delecta-
tionis in actu siue in morosa cogitatione. Et
licet hæc omnia vitia & peccata sint, hoc tan-
tum est ex culpa hominis & pœna peccati: in
quantum tamen Deus ea dedit homini, sunt
naturales affectus, & motus appetituum ad bo-
num, & ad motus virtutum: quia Deus nihil
mali fecit, sed omnia valde bona. Expugnatio
ergo omnium vitiorum non est aliud nisi re-
formatio naturalium affectionum, & motuum
ad statum à conditore dispositum: vt supra ali-
quantulum dictum est de appetitu sublimita- ^{Cap. 1. id.}
tis, qui datus est homini vt appetat cælestia & ^{fac.}
diuina, & spernat terrena & vilia, quasi indi-
gniora

172 S. BONAVENTURAE
gnita se: Hinc modò dilapsus est ad infima,
vt appetat terrenos honores & vanos & falsos.

De affectu inuidia.

CAP. XIII.

INVIDIAE affectus naturaliter homini
insitus est, non vt inuideat proximo de bo-
no quod habere potest, nec vt cupiat alicui
malum aut faciat: sed vt odiat vitia & peccata
in se & in aliis. Inuideat diabolo, quòd tot ani-
mas aufert Deo, & aliis adiutoribus eius, imò
vicariis eius, scilicet hæreticis & subuersoribus
animarum, qui spoliant animas æterna beati-
tudine, & quantum in ipsis est, spoliant ipsum
celum maiori gaudio, quod ibi esset si plures
illuc venirent: cum singuli qui ibi sunt, mul-
tam lætitiã faciunt omnibus ciuibus cæli.
salua tamen æternæ prædestinationis ratione,
quæ nullum ibi defectum suspicari permittit.
Isti sunt hostes nostri, & odio habendi inquan-
tum tales sunt, qui nos perdere æternaliter
querunt: non illi qui sperantur adhuc concioes
nostri futuri in gloria celesti, etiam si adhuc
videantur inimici.

De affectu ira.

CAP. XIII.

IRAE affectus datus est homini, vt irascatur
vitiis & malis suggestionibus, & ex indig-
natione non patiatur se trahi in consensum
peccati, & reprimat malos motus in se & in
aliis, vbi oportune potest, & viciscatur De in-
iurias & transgressiones iustitiæ. Et tunc dicitur
zelus iustitiæ: sic legitur Christus iratus
fuisse plures Phariseis & aliis non rectè agen-
tibus, & alij sancti viri. Nunc ira in vitium de-
forma-